

esse, men ikke just af Nyhedens Interesse, thi det blev bebudet ved 1ste Behandling. Det er stillet af det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (N. S. Jensen) og gaar ud paa, at Jærnbanen Rønne—Nakirkeby skal udgaa. Jeg kan efter den Motivering, det ærede Medlem gav sit Forslag, nu ret vel forstaa, at han har stillet det. Han vil nemlig ikke have Lovforslaget, og saa vidt jeg forstod ham, vilde han ganske særlig ikke have det, fordi han ikke vilde have noget med Vaaneparagraffen at gøre. — For saa vidt det ærede Medlem havde været ene om Baneforslaget, vilde jeg derefter finde det høist naturligt, at det faldt bort, men der er jo en Medforslagsstiller, som vist stiller sig noget anderledes, og derfor antager jeg, det er rettest, at det opretholdes. Det forekommer mig ganske i Almindelighed taget, at de ærede Medlemmer, som stille sig overfor Vaanepørgsmaalet ligesom det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds, ikke bør ønske deres Jærnbaner vedtagne paa dette Forslag. Det forekommer mig, at naar man fra Regeringens Side altid har ønsket en Bemyndigelse til at laane — andet er det jo ikke — og naar Landstinget meget bestemt har fastholdt dette Standpunkt og nu et Flertal i Folketinget har sluttet sig til det, bliver det noget inkonsekvent af de ærede Medlemmer, som ønske Jærnbaner, og hvis Jærnbaner ere optagne her, at modtage dem (Afbrydelse). Ja, det er min Mening, og det er vist den rigtige Mening. Vi maa erindre, at Forslaget her er kommet frem saaledes, at forfællige Forslagsstillere have indbragt Lovforslag, som saa ere blevne samlede af et Udvalg, i Fjor i Folketinget, i Nar i Landstinget, og derefter vedtaget under bestemte Forudsætninger, bl. a. af Vaaneparagraffen. Jeg finder det derefter høist naturligt, at ærede Medlemmer, der endnu vedtende sig at være de oprindelige Forslagsstillere til disse Forslag, ikke kunne ønske disse Forslag vedtagne, naar de kun kunne faa dem paa de Vilkaar, som forhaabentlig nu vilde blive godkendte af dette Ting og godkendte af Regeringen, og det er jo ogsaa muligt, at Landstinget efter nærmere Overvejelse kan komme til at indtage det Standpunkt, at slige Jærnbanelinier ikke bør bevilges eller gives (S. C. Christensen: Det vilde være smukt). I alt Fald konsekvent! Jeg vil gøre opmærksom paa, at jeg har ikke indsat nogen som helst Jærnbanelinie paa dette Forslag; det er Tingene, der selv have taget Initiativet hertil, og det er da høist naturligt, at de Linier, som skulle staa paa dette Lovforslag, og de For-

slagsstillere, der staa bag dem, skulle være underkastede de Vilkaar, som Lovgivningsmagten i det hele kan ønske om, ellers er der for mig ingen ret Forstand i det hele.

M. Nielsen: Naar jeg faar Ordet paa dette Tidspunkt, ligger det i Forholdets Natur, at jeg føler mig forpligtet til at fatte mig kort. Jeg tager nærmest Ordet for at rette en Opfordring til det ærede Udvalg om, at det muligt inden Afstemningen vil tage Vædringsforslaget under Nr. 4 til § 9 tilbage. Dette Vædringsforslag gaar jo ud paa, at Banerne Ubeltoft-Torsager og Rødtersbro-Kellerup-Silleborg rykkes op i Linie med de andre Baner. Jeg ønsker, at Udvalget vil tage det Forslag tilbage, for at det saa nærmere kunde overveje Forslaget inden 3dje Behandling. Forslaget om Rødtersbro-Kellerup-Banen kom frem i Fjor ved 2den Behandling af Forslaget om de private Baner. Jeg tog den Gang Ordet for at godtgøre, at dette Forslag i flere Henseender var urimeligt. Det er først og fremmest urimeligt som en Privatbane, det maatte, hvis det skulde gennemføres, blive en Statsbane og ikke en Privatbane, og ved Siden deraf søgte jeg — og saa temmelig uimodsiget — at godtgøre, at dette Forslag var for uprøvet, for uforberedt og uovervejeth til, at det saaledes kunde fastes ind her og vedtages uden nærmere Undersøgelse. Den eneste, som fremkom med nogen Modsigelse, var den ærede Forslagsstiller, og man vil ved at se efter i Forhandlingerne i Fjor finde, at denne Modsigelse var af en noget tynd Bestaenhed. Og hvad jeg saaledes i Fjor hævdede, er for saa vidt i Nar blevet gjort gældende fra alle Sider i Landstinget, da man der bestæftigede sig med denne Sag. Jeg mener derfor, at det er naturligt, at der virkelig kommer til at foreligge en Prøvelse forinden Afgørelse her. Efter Sagens egen Natur kunde jeg jo opfordre til at stemme mod det foreliggende Vædringsforslag, saaledes at Banen forblev staaende i anden Række, men jeg har en Følelse af, at det kun vilde nytte lidt, idet man i Almindelighed her i Tinget følger den Regel, at de forfællige Partier følge de Indstillinger, som deres Meningsfæller i Udvalget have gjort til 2den Behandling, saa jeg har altsaa ikke noget Haab om, at et Forslag fra mig om at forfaste dette Vædringsforslag vil blive fulgt. Derimod tror jeg at turde vente, at der vilde komme noget ud af det, hvis Udvalget paa dette Tidspunkt vilde tage sit Vædringsforslag tilbage, og saa stille et Forslag op til 3dje Behandling, gaaende ud